

Jugozapadna fronta čvrsto u našim rukama.

Brzobjavne vijesti.

Rat na Balkanu.

Pritisak ententinih četa u Makedoniji.

Pariz, 26. novembra. Vrhovno zapovjedništvo ententinih četa u Solunu probuđuje, da su Bugari usredotočili svoju glavnu silu protiv vojske saveznika, jer su ih austrijske i njemačke čete zamijenile u zaposjednutim mjestima.

Bugari imaju protiv Francuza 80.000 momaka sa veoma jakim topništvom. Francuska vojska pako uslijed slabih prometnih sredstava te nevremena ne može da bude primjerenom opskrbljena. Dalje srpska vojska ne može ništa da pripomogne operacijama saveznika, radi česa je francusko zapovjedništvo ozvoljeno i razotzaran, što ništa ne čuje o sudjelovanju srpske vojske.

Uzaludno naprezanje Francuza u Makedoniji.

Milan, 27. novembra. Iz Soluna se javlja dne 22. o. mj.: U posljednje su dane Bugari opet započeli veću akciju kod Crne rijeke do Gradskog. General je Serrail odlučio dotuđe, da se ne će upuštiti u boj, dok ne stignu nova pojačanja, ali se čini, kao da neprijatelj ne će da njemu prepusti, da izabere vrijeme za boj. Četiri bugarske divizije vojuju protiv Francuza, koji su jedva jaki dvije divizije. Jariš je neprijatelj strahovit. — Dosada su Francuzi još mogli odoljevati, ali broj je iskrčinih četa preman, a da bi ove mogli na dugo izdržati. Saveznici su se nadali, da će sudjelovati Srbija, Pukovnik je Popović otkao međutim položaj srpske vojske i izvadio, da se svako srpski otpor razbija u materijalnim poteškoćama. Izvjestitelj „Corriere della Sera“ čama, izvjestitelj „Corriere della Sera“ napokon izvjavuje, da i onako loši položaj svaki čas može da postane katastrofalan s obzirom na pogublje, što njemačke i austro-ugarske čete svaki čas mogu ovratnuti pred četama četvornog sporazuma.

Nova srpska prijestonica.

London, 26. novembra. „Times“ javlja, da je izabran novom prijestolnicom Srbije grad Prizren. Potvrđuje se glasovi, da će se srpska vlada povući u Elbasan u Albaniji.

Kralj Petar gost Nikite na Cetinju.

Sofija, 27. novembra. „Kambana“ javlja iz Soluna, da je kralj Petar primio poziv crnogorskog kralja, da se preseli na Cetinje i da mu bude gost. Ministri će pratiti kralja.

Ententa.

Kičenerova maštanja.

London, 26. novembra. „Progress“ javlja iz Atene: Kičener je priprijevao u Atenu, da će Ententa podijeli do dođućeg marta da će Ententa četiri milijuna vojnika, a osim vojska od četiri milijuna vojnika, a osim toga biti će još moguća, da oboruži i opskrbi šest milijuna Russa.

Englezka ne će intervenirati u Kitaju.

London, 26. novembra. Kolonijalno je vijecje pod predsjedništvom Sira Eduarda Grey-a zaključilo, neka Englezka ne intervenira u Kitaju i ne poduzme nikakvih koraka da zapriječi ponovno uspostavljenje monarhije. Taj će se zaključak naznaniti Japanu (Ovaj zaključak engleskog kolonijalnog vijecja može prouzročiti novo neugodje između Japana i Engleske, čiji odnosi i zadnje vrijeme nijesu odviše prijateljski, jer Japan smjera preko Kitaj na Indiju. Radi toga Englezka hoće radje,

da se ojača Kitaj i time zapriječi Japanu, da provede svoje imperijalistične težnje na azijskom kontinentu. Op. ur.)

Balkan.

Grčka ne će ništa poduzeti protiv Francuske.

Pariz, 27. novembra. Atenski dopisnik „Petit Parisien-a“ imao je pogovor s grčkim ministrom predsjednikom Skuludisom o držanju Grčke prema saveznicima. U razgovoru izvadio je ministar predsjednik, da će Grčka i nadalje ostati neutralna te se ne će dati s nikakve strane i pod nikakvim uvjetom skloniti, da sudjeluje u svjetskom ratu, jer se Grčka nije još mogla oporaviti od zadnja dva balkanska rata.

Što se tiče dobrohotne neutralnosti prema saveznicima, misli, da je Grčka dala najbolji dokaz time, što je dozvolila iskrcavanje i prolaz vojske, premda to nije u potpunom suglasju sa strogim pravim propisima glede neutralnosti jedne države.

U slučaju, da bi si operacije saveznika četa prenijele na grčko tlo, to bi za Grčku značilo izbitno sudjelovanje u ratu te da se tomu izbjegniti, neozbala bi se Grčku držati zaključaka haske konferencije i razorušiti savezničke čete.

To je naravno samo teorijsko razglabanje, koje mogu često protjerujući korisne i druge okolnosti, koje su uvijek jače od svih pravni pravila. Upravo ta izvaja ministra-predsjednika prouzročila je nesuglasje između Grčke i entente, te je na to ententa odgovorila blokadom zaprijetivši Grčkoj gladom. Skuludis misli, da opazka entente, da je zaposjednutim nekih strateških točaka šć grčkoj vojski u okolici Soluna ugrožena vojska saveznika, ne odgovara faktima, jer saveznički ratni brodovi mogli bi u svakom slučaju zapriječiti svako operiranje grčke vojske.

Na svršetku pogovora dozvolio je ministar predsjednik, da dopisnik „Petit Parisien-a“ izvadi, da će Grčka i nadalje ostati neutralna i da će tu neutralnost imati prama ententi a osobito pako prama Francuskoj dobrohotni karakter. U Grčkoj nitko neće se dirati u savezničke čete.

Izjave predsjednika rumunjske komore.

Bukarešt, 27. novembra. Predsjednik rumunjske komore, Perekye, koji će i u doledno vrijeme stupiti u kabinet, rekao je na sastanku brojnih zastupnika liberalne stranke, da svi nijerodaviti političari liberalne stranke odobravaju Braclamjevju politiku. Bratunju nije se obavezao napram nijednoj parlamentarnoj skupini. Vlada nije do sada mogla dati nikakvih izvaja, jer se je morala bojati, da će Filipescu izdati tajne vojli ili onaj ratujući sil.

Rumunjske izhode u Bugarskoj.

Bukarešt, 27. novembra. Prama ovamo stiglim vijestima, provela je sofijska policija kod Inozemaca, koji stanuju u Sofiji, kućne pretrage, te je kod toga uapsila više rumunjskih podanika radi sumnje uhođarstva. Rumunjska je vlada poduzela sve korake, da se uapsenike pusti odmah na slobodu, jer da je sumnja neutemeljena.

Talijansko iskrcavanje u Albaniji započelo?

Milan, 27. novembra. Prama brzobjavnim vijestima iz Rima, započelo je već iskrcavanje talijanskih četa u Albaniji.

Razno.

Joffre ne će da se žuri.

London, 26. novembra. Reuterov dopisnik uređ priopćuje iz Pariza pogovor generalisima Joffre-a sa španjolskim zastupnikom Salvatella. Joffre je medju ostalim izvadio, da on ne kani žuriti se sa daljnjim operacijama, jer hoće da stedi francusku krv, pa makar polagano napredovala akcija na zapadnoj fronti. Glede događaja na Balkanu misli, da isti ne mogu ni najmanje uplivati na zapadno bojište. Njemačka mora svakako, da stigne u Carigrad prije saveznika, jer nema drugih poljeda, kojima bi bodrila javno mnijenje u svojoj zemlji. I ako bi Nijemci došli u Carigrad, tim se ne bi svršila vojna na zapadu. To znači i sami Nijemci, koji još uvijek drže pred nasom frontom dvije trećine cjelokupne svoje vojske.

Središnjica novčanin zavoda i Hrvati.

Budimpešta, 27. studenoga. 25. o. mj. održane su u Budimpešti konferencije povodom osnivanja središnjica novčanin zavoda u ministarstvu financija novčanin ministru financija dra. pl. Teleszky i zastupnika hrvatskih interesa. Konferenciji su prisustvovali sa strane hrvatske zemaljske vlade: odjelni prestojnik Mark Aurel Froedry, nadalje zastupnici tajni savjetnik grof Miroslav Kulmer, dr. Badaj i dr. Lorković, a iz krugova stručnih interesata generalni ravnatelj dvorski savjetnik Krešić i Crnadak. „Kelati Erteszi“ javlja, da su u dvosatnom vijećanju s hrvatske strane predložena mišljenja, kakvi da se obzir stave, da umogne inicijativa bili prema hrvatskim potrebama, jednako u zakonskoj osnovu, kao i u statutu. Ministar je financija spremno pošao u susret ovim željama, da se u nizu važnih odredbi postignut posvemašnji sporazum, a je ministar glede drugih točaka još pridržao odluku.

Bombardiranje Gorice.

„Slovenec“ donosa: Bombardiranje se je prama nacrtu usredotočilo u ulicu Leadi i to od Korna preko Placete u sreci grada. Trčansku ulicu, grad i na Raful. Na razne točke ovog pasa, padale su upaljive granate, kojima je bila svrha, da prouzroče općeniti požar. Na malobrojnim gorčkim vatrogasima uspjelo je, da ograniče požar. Izgorjelo je stjeniste, Volpehova i Baumanova kuća, srednji dio biskupije, Buderova velika zgrada do tla, trgovacki dom i par drugih kuća. Pucalo se više ili manje u sve nlice. Vatrogasci su za bombardovanja nenstrasio vršili svoj posao, koliko je bilo moguće. I listonose su vršili svoju službu medju najvećom vatom.

Mislili smo da je dvodneвно bombardiranje prestalo, kad ti prošle subote opet počese padati u grad najteže granate (28 i 31 cm) i to na Placetu. Jedna je udarila u sakristanovu kuću i ranila njegovog sina, druga u kćenu, kamo se sakrilo nekoliko ljudi, od kojih je ostalo na mjestu mrtvih. Dvije upaljive granate prouzročile požar u ulici Scala i zapalile Zravnčevu kuću, koja je isto kao i župni stan izgorjela do tla. Od župne crkve izgorjela je sakristinja i propovjedaonica. Uared Placete učinile su granate strahovite jame, te je kamenje letilo naokolo kao lišće.

Blijedi, prestrašeni, tresajući se cijelim životom, bježali su ljudi u Alojzijeve. Majke su stiskale u naručju svoju dojenčad, koja je iznemogla, otvorala usta od gladi i žeđje, jer dva su su dana sakrivali po konobama i nijesu ništa jeli.

Grčka i Grci.

Danasnjašnji grčki narod stoji u istom odnosu prema starim Helenima, kao što Talijanci ili Francuzi prema Rimljanima. Kao i Talijance veže i Grke zemlja sa davninom. Ali za to se ne može još kazati, da su Grci više Heleni negoli Francuzi Rimljani. Sve su današnje europske narodnosti posljedak dugotrajnog etnografskog razvoja, i koji je svršio potpunim spojanjem različitih elemenata u nov tip. Ne može se kazati, da su Bugari prvi Slaveni ili niti o Srbima ili Hrvatima, jer su i ovi narodi, kad su došli na Balkan, asimilirali urođene narode. Tako ni Grci nisu Heleni, ni Talijani Rimljani.

I danasnji Grci su kao i Rumunji donekle Slaveni i možda ne manje negoli ostali Slaveni Balkana. Slaveni seoci preplavile, kako nam je poznato, sav Balkan ali je mogućna kulturna tradicija zapriječila poslovenjenje čitavog Balkana te vidimo, da su Slaveni zagospodarili tamo, gdje bijase ova tradicija najslabija.

U Grčkoj su se dakle prilagodili Slaveni, kao i Germani u Italiji i u Franciji kulturnim prilikama te se pogrčili. Ali mladi i žilavi narod širo se plodio i približavao se svaki dan to više grčkom moru. Ova težnja Slavena za morem opaža se na čitavom jugoistočnom području i mi doživljamo baš u sadašnje doba, kako svrška kod nas boj za Jadran.

Turska vlast, koja je na Balkanu uništala sve oblike kulturnog i državnog života, bila je u prilog mladim narodima bez kulture, koji su se na taj način imali boriti samo sa izživljenim narodom i ne više sa jakom kulturom.

Ovaj proces je trajao na Balkanu još na svršetku prošle stoljeća i bio bi doveo do većih posljedaka, da se nisu oslobodile pojedine narodnosti turske vlasti, koja bijase isprekvala narode i ljude, dok su nove države skupile istoimeno i isto-narodne, privukle sično i odbile ili priličile sebi tuđe.

Ali bijaše i drugi razlog, da su Grci kasnije više odoljevali slavenskoj naval: Prva seoba Slavena u Grčku sršila je potpunom apsorbcijom Slavena. Jača kulturna pobudja je predradila žilavog mladog naroda i samo ojačala i stekla si time veću otpornu snagu. I ovaj je put janjinstvo zapriječilo naravni razvoj mladog naroda.

Zbog toga imademo na Balkanu dvije neslavenske države: Rumunjsku i Grčku. U samoj Grčkoj imademo kao na čitavom Balkanu dva tipa: tri gradjana, koje je iznao iz kombinacije urođenjaka, priseljnika i inih trgovackih levantinskih naroda i drugi tip, koji seljaka, koji je i fizički različit od gradjana.

Stari proces između Slavenija i Helenizma nastavlja se u Grčkoj sada u novici formi unutar naroda. Političke granice, kojih je Turčin lišo Balkan, opet su uspostavljene i unutar državnice srubnih nema više lij manje narodnosti bojeva. U svakoj je državi zastupljen jedan narod. Ali dođi čovjeka sa čovjekom postao je u manjem prostoru češći i intimiraju te je došlo do skupljanja sličnih i do odbijanja različitih sila. Posljedak tog procesa bit će svakako izjednačenje naroda. Za sada međutim izbjivaju naravne protivstene gradjanstva i seljastva na vidik te se može kazati, da je Venicelos zastupnik duševno jakog i ako manje iskusenog seljaka, koji ne pozna u svojim idealima mjere koji u svom beskrnjnom optimizmu ne opaža pojedinih poteškoća, koje čine nekog siću obisnjenoj narodnih težnja. Grčki si je naprotiv izabrao vješte, trezne i oprezne državnike iz redova gradjanstva, koji nemaju nemirne duše uvijek radnog i uvijek sa novim nacrtima zaposlenog Venicelosa, ali koji će svakako svojom pasivnošću izavći Grčku iz skakljivog po-

ložaja, u koju je zasla više zbog nestalosti nolitike i političara nego li zbog pomanjkanja vještine tog ili onog državnika.

Politički pregled.

Energični nastup četvornog sporazuma imao je u Grčkoj donekle uspjeha. Grčka je, rekli, pristala na sve zahtjeve sporazuma. Ali i ova je poljeva veoma problematična, kao se pomisli, da je četvorni sporazum nije nekoliko sedmica zahtjeva pristup Grčke u rat i ispunjenje srpsko-grčkog ugovora. Danas su već Englezi i Francuzi zadovoljni, da im Grčka zamisli, da ne će ugrožavati vojske iskrcane u Solunu.

Da je Grčka pristala na posljednje zahtjeve sporazuma, možemo si razlagati time, da je Italija, koja je u tom ratu trzajala samu noću, kako bi na najefikasniji način mogla dobiti do ugleda i sile, bila spremna poslati vojsku protiv Grčke i zaposjeli Epir, za kojim čezne već dugo vremena. Osim toga bila je svakako Italija zaposjela neke grčke ostrve u egejskom moru, a to nije bilo ni Grčkoj, a još manje Engleskoj po volji, koja posljednja ne želi, da se Italija ojača u istočnom Sredozemnom moru i da joj postane opasni tekak. Baš radi toga odinela se je Engleska na ozbiljni korak u Ateni i uspjela je donekle, jer su u tom slučaju bili zaista interesi Engleske i Grčke zajednički.

Danas se otvara rumunjski parlament. Između ministra predsjednika Brautianna i većine zbornice nije se postiglo sporazuma. Radi toga nije ni došlo do rekonstrukcije kabineta i čini se, da je Brautiannu rasli radi toga obolje. Dok je Brautiannu u prvom mjesecima rata davao danonice izjave, da je Rumunjska spremna pristati u zgodno vrijeme uz entente, ali kod toga uvijek izjavljivao, da nije naduovao još pravi trenutak i tako spretno zaravalo frankofilske opće mišljenje, zaustio je iza ruskog poraza kod Gorlica i postao još opozitni u svojim pogovorima, kad su Austrija i Njemačka sretno provela akciju na Balkanu. Danas se može kazati, da je Brautiannu islotako prijatelj Njemačka kao i Carp i drugi ozbiljni rumunjski političari i to se potvrđuje i time, da je kralj, uspjehom tomu, što je kod izbora sveučasnog rektora u Bukarestu dobio frankofilski kandidat najviše glasova, ipak imenovao neutralnoga naučnjaka rektorom, da time odzvuče ratobornoj strani Filipescu i Take Jonesscu jednu veliku potporu i to, sveučitici i mladež.

Danas je jasno, da stoji rumunjski kralj uz Njemačku, te da je dno povjerenje onome čovjeku, koji ne želi ratnog sukoba. Pritlike su dakle sične kao i u Grčkoj, samo da se u Rumunjskoj nije kralj nikad tako ekspozirao, kao kralj Konstantin.

U Rumunjskoj igraju prava lozna danas već sve stranke sa otvorenim kartama. Danasnja će, čini se, jedinica zbornice biti burna. Možda da dođe do krize u Kabinetu ili, što je još vjerojatnije, do odgođenja parlamenta.

U Italiji očekiva se s neprijateljstvom zasjedanje komore. Povijestima iz ozbiljnih izvora ne čini se, da će Giolijeva stranka praviti potkošaka sadašnjoj vladi, jer ratno vrijeme nije za to primjerno. Svakako ne će biti Salandri ugodno, stupiti pred parlament raznih ruki i za to je dno zapovjed generala Cadorna, neka se žuri.

Humoreska Čiča Josu.

Kako sam liječio svoj reumatizam.

(Dalje.)

Hu! Nije li to bilo ružno od mene i jesam li doista čovjek, koji može svojoj ženi otvoreno da poručda u oči? I nema li ona potpuno pravo, da se s prezorom otvoreno od mene? A svemu je tomu uzrok kletu taj „Reumatiz“ i njegov tvorničar! Koji me je zas biojes bio navo, da pisem zlokotno ono pismo, od kojega ni odo trista jada i muka ne samo u uredu nego eto i kod kuće!

Pa da doista nemam „Reumatiz“? Ne eu da vam spomijeh, kako mi je srce žestoko udaralo u grudima, ne eu da navadjam, kakova su mi čuvstva osvajačila nutrinju, kad sam se uspioja stujebana prema svom „stanu, a još manje hoću da vam opetujem sve one riječi, koje sam omaj dan, a lome i kroz nekolicu dana izatoga — jer u našoj kući bi-

Sozialiste skupljaju međutim neumorno materijal protiv vlade, da bi osjerali svoju stranku protiv svake eventualnosti ispanka rata. — S. V.

Žnata pogibelj.

Jedina svjetla točka u mračnom obzorju svijeta jest Kitaj, stara slavna Kina, zemlja naroda filozofa, dubokih mislioca i vrlkih pjesnika. Nijedan narod na svijetu ne zaslužuje imena mislioca i pjesnika osim kitajskog, koji se odrekao volje za silom, da može upotrebiti satove svog žića za svoj život. Mi svi u Evropi rođeni smo opće žurbe, mehanizacije i maksimalizacije života. Zivimo, a ne znamo, da smo živjeli; trpimo i veselimo se, a od trpjenja i veselja ne preostane nam skopocjena slika u refleksiji, koji bi mogli promatrati brige i prijekih misli i koji bi nam učinili smrt slatkom, kad bi kao zadnja sjena života lagano išezavala iz našeg osjećanja.

Nema imperijalizma, nema militarizma, nema socializama i nema opće nikakvog života u Kini i kat li ih imali, rabiti bi za njih riječi staru 3000 godina čitog kitajskog korjena. Mandarini se klanja duboko snu plavog neba, najmenšik se duboko klanja mandarimu, učenjak se duboko klanja najmenšiku, a čovjek se klanja čovjeku prepoznio i najvećem slovanjem i to je jedina dužnost, koju nalaze savjesti u kulturi iskusnom narodu i prekraš tog općeg uvjerenja ubija grijeshnika bez smrtne kazne. Imade nekotih stvari u svijetu, koje ne bi mogao poćmiti najveć zločinac i kad bi mu to uspjelo živi bi u toj miravac. A imade li groznice kazne, negoli odgođiti čovjeka tako, da sagriješi, ubije svoju dusu, i sav svoj život bude justiciran.

Zadnje vijesti.

Austro-ugarski ratni izvješaj.

Bec, 26. novembra. (D. a.) Službeno se javlja:

Rusko bojište.

Nista novoga.

Talijansko bojište.

Navalna djelatnost Talijana obuhvaća je čitav čitavu primorsku frontu. Provale neprijatelja na naše pozicije na Mrzom vrhu i južno tog brda sužili smo djelomično u borbi na sake, djelomično pred našim zapriječakama uz veoma teške gubitke po neprijatelja. Pred tolimskim mostobranom zapriječilo je naše topništvo svaki pokušaj Talijanaca, da navale, i kod Plave navališe Talijanci bez uspjeha. Najžešći bijahu bojevi na gbrickom mostobranu. Kod Oslavje krvavo odbiše odbojenja 22. dalmatinske pjesačke pukovnije šest neprijateljskih jurisa. Ista je sudbina stigla i navale protiv Pevme i visina Podgore.

Gorički grad nalazi se trajno pod paljbom topništva teškog kalibra. U zračnom boju srusio je naš leteljac neprijateljski dvoplocač prema San Lorenzo di Mossa, gdje je naše topništvo unistilo paljbom talijansko letjalo.

U odsjeku doberdobskog zapranka svrša je boj na sjevernom provalaku hvr-

I taj narod ne teži za organizacijom. Organizacijom bi si stekao svaki dan svježe jaje i svom pasu ovratio se ba kretnom medaljom, a zato bi žrtvovao i slobodu umjetničke duse i svježost misli neznanice. Jer je vrijednija osebnost nepismenog, nego li ropaka naobraznosti evropske civilizacije, a glupost neodvisna od predaje vrijednija od opće priznate ideje ujednotjenog društva, koja svaki nosi kao napek na ledjima, a da nije nikad imao nameru graditi kuću.

Kitaj izabrat će si sada cara. Genijalni Juangsikaj čeka ono vrijeme, da preuzme carsku čast, kad će to narodu biti svejedno, je li imade cara ili doživnog presidenta. I Juangsikaj čeka velikim svojim taktom, da dođe onaj čas, kad će si staviti na glavu carsku krunu. Ali to će usjediti tek onda, kad će se narod s lom misleti tako sprajatelja, da mu ne će snjetati ni žalost ni raluost — jer u Kini nije pristojno uzrujavati bližnjeg i kvairiti mu raluost i zaolušu žive — i kad će svaki Kitajac govoriti o poraćenu Kitaj izlom hladnokrvnošću, kao što kad kaže: prije deset godina brojio je svijet deset godina manje.

Kod ovakvih prilika, jasno je, da je osjeđaj kitajskog državnika odviše fin i način života odviše promisljen i proračunan, da bi bila Evropa kadra razumjeti izazov Kitaja. Na drugoj strani je istina, da bi Juangsikaj imao vise obzira prema zadnjem Kitajcu, negoli prema Europi. Ipak bi i u tom bila obzornost njegova odviše velika, da bi on izazvao rat. Trebat će se dakle još dugogodisnjih provokacija Evrope, od će postati zista opasnost zaista ozbiljnom. Ali onda znaćić će to obnovljenje Evrope i stari ućići Kitaj selić će se u naše zemlje i ućići će nas živjeli i živjeli bez ... kaznimo bez Evrope.

Rusko bojište.

Polezaj je u prostoru Čajnice i u Sandžaku-Novom-Pazaru nepromijenjen. Na Suhog planini, na zapadu od Mitrovice, naše čete odbiše Srbe prema emogorskoj granici. Broj se zarobljenih satonice povećava. U Mitrovici zarobismo od zapadne s jednatake grada dalje 11.000 vojnika i sjednatake zarobljenih građana. Kod Pristine zarobismo ponovno 800 momaka. I daleko iza fronte vojske polivatismo mnogo vojnika raspršenih.

Zamjenik poglavice generalnog stožera pl. Höfer, podmarsal.

Srpsko bojište.

Polezaj je u prostoru Čajnice i u Sandžaku-Novom-Pazaru nepromijenjen. Na Suhog planini, na zapadu od Mitrovice, naše čete odbiše Srbe prema emogorskoj granici. Broj se zarobljenih satonice povećava. U Mitrovici zarobismo od zapadne s jednatake grada dalje 11.000 vojnika i sjednatake zarobljenih građana. Kod Pristine zarobismo ponovno 800 momaka. I daleko iza fronte vojske polivatismo mnogo vojnika raspršenih.

Zamjenik poglavice generalnog stožera pl. Höfer, podmarsal.

Njemački ratni izvješaj.

Berlin, 27. novembra. (D. a.) Iz veiošog se glavnog stana službeno javlja:

Zapadno bojište.

Nema znamenitih događaja.

Istočno bojište.

Nema nista nova.

samo obmana i da su to posljednji tragovi i trzaji stare bolesti, no kruto sam se varao, jer su moji bolovi postajali od dana na dan sve nesnosniji. I-tina, u nogama još nijesam osjećao toliko trgvanja, ali zato u desnoj ruci, da se sam mili Boz smilju! Jedva jedvice sam držao pero a ruci, a posla home preko glave, jer je jedan od mojih drugova posao bio na dopus. Sva sreća, što sam prije nekolicu dana riješio bio sve spise gospodnja tajnika, ta radio sam marljivo poput mrvaca katkad i do ponoci sve u mudi na skorašnje promaknutke, koje mojjoj ženi nika nije išlo je glava. Nuzgredice spomijeh, o mi se gospodnju tajnik nije a ma ni riječju zahvalno za moj trud.

Reumatizam! Dakle ni „Reumatiz“ nije pomogao, premda je tvorničar u oglsnu uvjeravao i priznatičnima dokazivao, je jedna jedinica doca posve dovoljna ma za još tako zastarjalu bolest!

A gle, i ja sam napisao javnu priznanicu! Hu! Ljepih li stvari! Što će gospodnju tajnik, kad i njega stane iza ne-

Balkansko bojište.
Austro-ugarske su čete proćidile područje južno Mitrovicu od odsjeka Klina od neprijatelja. Broj Srba, zarobljenih kod Mitrovice i u varoši, povisio se za 1700. Zapadno Pristine zaposjelo su njemacke čete visine na ljevom brjegu Stinice i zarobile dalnjih 800 Srba.
Južno Drenice preokoleštio su bugarske čete opću eru Goleša-Stimlja-Jezercelubotin.

Vrhovna vojna uprava.

Turski ratni izvješaj.

Carigrad, 27. novembra. (D. a.) Glavni stari javlja:

Na fronti Iraka zadasmo 22. i 23. nov. znatne gubitke na mrtvacima neprijateljskim pojačanjima, koja su bila poslana uz zasltio topova od deset ratnih ladja protiv naših promaknutih pozicija sjeverno od Korna i kod Kutelamare, te se na to pokušamo na našu glavnu poziciju. Neprijatelj pokušao, da svojoj ofenzivi naprijed pomakne, ali ju naša protuofenziva osudjeli, te zaplijenismo strojne puske, dva municijska voza i četvrtro teloje. U odsjecima Anaforte i Arburu-u unistismo nekoliko neprijateljskih pozicija za strojne puske i hitala bomba, te ubismo prilično veliki broj neprijatelja u okolici pristajalista od Arburu-a. U Anaforti streljajismo na top velikog kalibra i na municijske vozove te ubismo cijelu poslužnu mončad i telegu marvu.

Carigrad, 27. novembra. (D. a.) Glavni stari javlja dne 26. novembra:

Fronta Iraka. Moćnom našom protuavalom pobijedimo jake neprijateljske čete, koje, kako javljeno, zaposjednuse naše promaknute pozicije zapadno Kut-el-Amare bile su našom žilavom navalom pobijedene te se moraloše u razsulu povući prema jugu. Naše ih čete proganjaju.

Dardanelska fronta. Kod Saddilbahra traju topnički dvoboj i žestoke borbe lagumima. Neprijatelj je bezuspješno pronuzrio eksplozivni traju laguma, od kojih dva izvedose reaktivni učinak na smog neprijatelja. Kod Anaforte nekotiko neprijateljskih oklopnjaca i monitora pucase bez učinaka na naše pozicije. Naše topništvo pogodi neki monitor, koji se udaljio. U odsjeku Arburu-a zaposjednismo dne 25. novembra iznemadnim napadanjem veliki dio neprijateljskih streljajskih jaraka. Naše topništvo pogodi neprijateljsku provoznu ladju, koja pokušala približiti se obali.

Bugarski ratni izvješaj.

Sofija, 27. novembra. (D. a.) Izvješaj bugarskog generalnog stožera od 26. nov.: Nastavlja se s naše i sa savezničke strane progiranje Srba prema Prizrenu i Ipeku. Zarobismo 3500 momaka i zaplijenismo 8 topova, pet municijskih vozova i mnogo materijala. Na pruzi Ferisovć-Pristina zaplijenismo tri lokomotive i 100 vagnu.

Opskrbljivanje četvornog sporazuma municijom.

London, 26. novembra. Municijski ministar posavjetovao se za zastupnicima francuske, engleske i ruske vlade glede opskrbljivanja četvornog sporazuma municijom. Zaključilo se je, da se ententa ima jednolično opskrbiti municijom te zaustilji dosadašnji sistem.

koga vremena iznova mućiti reumatizam. A tek moju žena, kad sazna za moje bolove! Pa da ne svineš! Ta gle, koliko sam već jada pretrpio i nevolja prepatio kod liječenja svoje bolesti, a šad sam eto ondje, gdje sam bio u početku! Kako da ne bili očajao!

Uzdaj se sve tješio, je i sadašnja bolest samo prolazne naravi. Dakako! Što dalje, to gore! Ruka kao da mi se sve više drveni, postao u uredu zasojate i zanpina, ma kako se naprezao i uz najveću samozataju nastojao da radim. U nekotiko sam dana primio od gospodnja tajnika pet ukora radi ljenosti, a dapače i isti go-podnja me je predstožnik pozvao preda se i „ozbiljno“ me opomenuto, što mi se dosad još nikad nije bilo dogodilo.

Možete da si predočite, kako mi je bilo. A tako nikako nije dalje moglo da bude. Što da učinim? Da iskažem predstožniku ili tajniku polu istinu, njima, koji su čitali moju zahvalnicu u novinama?

(Dalje slijedi.)